Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26215
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dare non posse. Ergo ut rationalis esset hostia, homo fuerat
offerendus. ut ꝑ a peccatis mundare hominem homo et sine pec
cato. Quis esset homo sine peccato. si et peccati cõmixtione descen
dere. Unde venit ppter nos in utero uirginis filio dei. ibi pnob fac
tus homo. Sumpta est ab illo natura ñ culpa. fecit pnob sacrificiũ
corp suũ. exhibuit ppeccatorib; uictima sine peccato. q̃ et huma
nitate mori. et iustitia mundare potuisse. Hunc q̃ eũ p baptismũ
uidit antiquus hostis. mox tẽptationib; impetit. et pdiũsos adit
ad interiora ei molitur irrũpere uictus est. atq; ipsa in expugnabi
lis mtis ei integritate pstrat. Qa ad interiora ñ ualuit. ad ei
se exteriora cuerit. ut qa mtis uirtute uictus est. eũ quem dep̃ te
ptatione ñ ualuit carnis. saltem uideret mortem superare. ut an
te atq; nos dictũ est. pmissus est in illud qd nob mortalib; media
tor accepit. Qa ubi potuit aliqd facere. ibi et omi parte deuicta
est. et unde accep̃ exteri potestatem dñicę carnis occidendę. inde
interior potestas ei qua nos tenebat occisa est. Ipse nãq; interi
uictus est. dũ quasi uicit exteri. et q̃ nos iure debitores mortis
tenuit. iure in nob ius mortis amisit. qa p satellites suos ei carnem
pimenda petiit. in q̃ nil ex culpe debito inuenit. Ins q̃ nr̃ p
nob mortem solut indebita. ut nob mors debita ñ noceret. Be
ne itaq; dictũ est. prudentia ei pcussit supbũ. qa antiquus
hostis p excessũ psũptionis suę eũ et ia pdidit. quem inique p
suasionis lege possedit. et dũ audacter eũ in q̃ nichil s̃ cõpe
tebat petiit. iure illũ quem q̃si iuste tenebat amisit. Prudentia
itaq; ñ uirtute pcussus est. q̃ dũ ad tẽptandũ dm solutũ ab homi
ne possidendo religat. ut inde eũ q̃ sub ipso erat pderet. un
de eũ illo q̃ sup ipsũ est. egredi psũpsisse. Occiso aut carne
dno. q̃ pdicatores ei uirtutũ gla sit secuta. narrat eũ sub
dnt spe ei ornatũ celos. Quos celos. ñ eos de quib; dicitur. Celi
enarrant gla dei. Quos tunc ornauit spe. eũ repleũ. Qd Loca